

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Gladius stringe[n]ti ipsi perniciosus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Ferrarius 3.
Maij.

tra continendas. Apud Ferrarium, sacerdos quidam sanctus, cui Iuuenali nomen, Narniensibus ardentissimè fidem Christianam prædicauerat, in cuius rei mercedem impij illi eum adigere volebant, vt, Christo deserto, vana Numina veneraretur. Vt ergo eum cogerent idolothytum comedere, quidam per vim, & cultro os eius conatus est aperire. At, cultro se in manu eius vertente, ipse, qui lædere voluit, læsus est. Ob quod signum tam prodigiosum septem millia Ethnicorum, cum mulieribus & virginibus, conuersa sunt.

II.

Abduxit Ethnicos non modò à voluntate lædendi, sed etiam ab idolis, cùm viderent cultrū in manu furentis se vertere, & lædere lædere cupientem; an non & nos debet absterrere à proximo nostro violando, cùm intelligamus, mucronē, quem alijs obtendimus, diuinæ prouidentie iusticiā plerumque in nosmetipsos reflecti?

Psal. 36. 14.

Gladium euaginauerunt peccatores: intenderunt arcum suum; vt deiciant pauperem & inopem: vt trucident rectos corde. Gladium eorum intret in corda ipsorum: & arcus eorum confringatur, ait Psalmista. Franguntur nimirum consilia impiorum, & quo ferro alium voluerunt confodere, ipsi confodiuntur. Quia *gladius eorum intrat in corda ipsorum.* Fascinat enim eos ira, quando *turbatur à furore oculus eorum,* vt non prospiciant, quò destinata à se vulnera itura sint; quemadmodum magi sæpe præstigijs suis id efficiunt, vt, dum videntur digitum suum alteri in manus dare, non suum digitum, sed proprium illi nasum dent, quem iubent eum abscindere. Si tam audax est, si vult digitum magi cultro secare, serò sentit, se non digitum magi, sed proprium sibi nasum præsecuisse. Neque longè quærenda sunt exempla. Quoties Stygius artifex alterum iubet prouocari ad duellum? cur vnus alterum prouocat, nisi vt ei vitam adimat? At obseruatum est, sæpius cadere ipsum prouocantem. An non tunc dici potest? *Gladium euaginauerunt peccatores, intenderunt arcum suum,* armarunt, & pyrio puluere instruxerunt fistulam ferream, addiderunt glandem plumbeam duplicem, *vt deiciant pauperem, & inopem:* qui coactus est vel inuitus in duello comparere trucidandus, qui noluit arridere turpibus, vel ad vomitum vsque potitare; aut rapinas vnà exercere, *rectus corde.* Quid ergo sit? id quod per

Psal. 6. 8.

modum

Psal. 36. 14.

modum imprecantis prædixit Propheta: *Gladus eorum intret in corda ipsorum, & arcus eorum confringatur.* Rumpitur enim fistula: vel non reddit ignem silex; vel trepidat manus iaculantis, ut plumbum in auras irritum expuatur. Itaque ictum excipit, qui ictum destinavit. Quin etiam audiimus, sæpe gladium ipsum, instar ceræ, reflexum, atque in se se redeuntem, illum ipsum, à quo vibrabatur, interemisse.

Sicut autem isti ad gladium suum iure damnantur, ita alij ad laqueum; ut iustitia summi Iudicis etiam de illis triumphet, qui in aère sublimes conspiciuntur. Brevis est, sed ob inauditam malitiam incredibilis historia, nisi ab scriptore tam fide digno memoraretur. Colonia S. Andreae Canonicus seruum equo expeditum miserat ad decimas colligendas. Via illum ducebat haud procul à patibulo, in quo recens suspensum, dilapsis iam ceteris omnibus, animaduertens adhuc moueri, aliquid in eo vitæ superesse, ex palpitatione, coniecit; tactusque miseratione, laqueum gladio incidit; restim laxavit, allataque in pileo ex proximo amne aqua hominem refocillavit. Qua refrigeratione recreatus, ad mentem, immò ad amentiam redijt suspensiosus. Adeò enim pertinax est furandi consuetudo, ut ne resti quidem ipsa se sinat tolli. Itaque resumptis viribus, desperatissimæ audaciæ fur, liberatorem suum ad proximam villam secutus est: ibi maleficio pro beneficio reponens, manum iniecit in equi eius frænum, atque elata voce clamare cœpit; eum equum suum esse, fessorem iniustum vi sibi illum abstulisse. Vociferatio homines acciuit; qui vndique accurrentes ex agris, & abigeo indignantes, nec audito quidem aut ad excusationem admissa necem decreuerunt; factoque agmine, rapuerunt ad furcam; & ad illam ipsam furcam de qua furem eques innocens paulo priùs deposuerat. Erat enim illa vtrique loco communis. Nouum mortalium globum cum ad patibulum consuere vidissent viciniore illi, qui furem laqueo addixerant, accurrerunt & ipsi, interrogaturi, quid rerum gereretur. Ad patibulum vbi ventum est, viderunt abesse suspensum, & adesse alium suspendendum; cui datâ pro se loquendi copiâ, auditaque rei gestæ tota serie, vultumque audacissimi furis haud parum licet sanguine suffuso denigrati agnoscentes,

Eccc

INDO.

III.

Cæsarius lib. 6. Illustr. Mirac. c. 24.